

ผลคำวินิจฉัยคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า
กรณี การแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ช. และบริษัท ด.

ระหว่าง	บริษัท ช.	ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ
	บริษัท ด.	ผู้ประกอบการธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ

การแจ้งผลการรวมธุรกิจ

ด้วยบริษัท ช. ได้ยื่นแบบแจ้งผลการรวมธุรกิจ พร้อมเอกสารหลักฐาน ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ต่อสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าเมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๖๕ เพื่อขอแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ช. และบริษัท ด. ซึ่งได้กระทำการรวมธุรกิจ เมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยได้แจ้งผลการรวมธุรกิจภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด

ข้อเท็จจริง

ข้อเท็จจริงที่ใช้ในการพิจารณาการแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ช. และบริษัท ด. มีรายละเอียดดังนี้

๑. ข้อมูลผู้ประกอบการธุรกิจ

๑.๑ ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ

บริษัท ช. เป็นบริษัทที่จดทะเบียนจัดตั้งที่ประเทศไทย เมื่อปี ๒๕๓๒ เลขทะเบียนนิติบุคคล xxx ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการบริการด้านอาหารในภัตตาคาร/ร้านอาหาร ในปี ๒๕๖๔ มีรายได้รวมจำนวน x,xxx,xxx,xxx บาท

ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ เป็นหนึ่งในบริษัทที่มีสถานะเสมือนเป็นหน่วยธุรกิจเดียวกันกับ (๑) บริษัท ช.๑ (๒) บริษัท ช.๒ (๓) บริษัท ช.๓ (๔) บริษัท ช.๔ และ (๕) บริษัท ช.๕

๑.๒ ผู้ประกอบการธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ

บริษัท ด. เป็นบริษัทที่จดทะเบียนจัดตั้งที่ประเทศไทย เมื่อปี ๒๕๖๔ เลขทะเบียนนิติบุคคล xxx ประกอบธุรกิจบริการด้านอาหารในภัตตาคาร/ร้านอาหาร ในปี ๒๕๖๔ มีรายได้รวมจำนวน x,xxx บาท

ลักษณะธุรกรรมการรวมธุรกิจครั้งนี้ มีการรับโอนกิจการและทรัพย์สินของ ๒ บริษัท ประกอบด้วย (๑) บริษัท พ.๑ และ (๒) บริษัท พ.๒ ซึ่งเป็นบริษัทที่ประกอบกิจการผลิตและจำหน่ายอาหารญี่ปุ่นและเครื่องดื่ม โดยการรับโอนกิจการทั้งสองนั้นเป็นธุรกรรมที่เกิดขึ้นพร้อมกันกับการเข้าซื้อหุ้นของบริษัท ด.

๑) บริษัท พ.๑ จัดทะเบียนจัดตั้งที่ประเทศไทย เมื่อปี ๒๕๕๘ เลขทะเบียนนิติบุคคล xxx ประกอบธุรกิจบริการด้านอาหารในภัตตาคาร/ร้านอาหาร ซึ่งมีรายได้รวมในประเทศไทย ในปี ๒๕๖๔ จำนวน xxx,xxx,xxx บาท

๒) บริษัท พ.๒ จัดทะเบียนจัดตั้งที่ประเทศไทย เมื่อปี ๒๕๖๑ เลขทะเบียนนิติบุคคล xxx โดยมีทุนจดทะเบียน จำนวน x,xxx,xxx บาท และประกอบธุรกิจบริการด้านอาหารในภัตตาคาร/ร้านอาหาร ซึ่งมีรายได้รวมในประเทศไทย ในปี ๒๕๖๔ จำนวน xx,xxx,xxx บาท

๒. ข้อมูลการรวมธุรกิจ

บริษัท ช. มีการลงทุนซื้อหุ้นสามัญของบริษัท ด. จากบริษัท อ. จำนวน xxx,xxx หุ้น และซื้อหุ้นเพิ่มทุนของบริษัท ด. จำนวน xxx,xxx หุ้น โดยมีมูลค่าธุรกรรมในการรวมธุรกิจเป็นจำนวน xxx ล้านบาท โดยภายหลังการรวมธุรกิจ บริษัท ช. จะถือหุ้นในบริษัท ด. คิดเป็นสัดส่วนมากกว่าร้อยละ ๕๐ ของจำนวนหุ้นทั้งหมด ซึ่งบริษัท ด. เป็นบริษัทที่จัดตั้งเมื่อปี ๒๕๖๔ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินธุรกิจจำหน่ายอาหารญี่ปุ่นและเครื่องดื่ม โดยมีการรับโอนกิจการและทรัพย์สินของ ๒ บริษัท ประกอบด้วย (๑) พ.๑ และ (๒) บริษัท พ.๒ ซึ่งเป็นบริษัทที่ประกอบกิจการผลิตและจำหน่ายอาหารญี่ปุ่นและเครื่องดื่ม ภายใต้ชื่อทางการค้า xxx และ xxx ทั้งนี้ วัตถุประสงค์ของการรวมธุรกิจดังกล่าว คือ ผลตอบแทนจากการดำเนินงานและการขยายการลงทุนไปในธุรกิจผลิตและจำหน่ายอาหารญี่ปุ่นและเครื่องดื่มภายใต้ชื่อทางการค้า xxx และ xxx ซึ่งเป็นไปตามกลยุทธ์ในการขยายธุรกิจร้านอาหารของบริษัท

๓. ตลาดสินค้าและบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจ

เมื่อพิจารณาลักษณะการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ พบว่าผู้ประกอบธุรกิจทั้งสองประกอบธุรกิจเกี่ยวข้องกับการขายอาหารและเครื่องดื่ม โดยสำนักงานโครงการสุขภาพอาหาร กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข จำแนกร้านอาหารออกเป็น ๖ ประเภท และมีนิยามของร้านอาหาร ดังนี้

๑) ห้องอาหารในโรงแรม หมายถึง ร้านอาหารที่ตั้งอยู่ภายในโรงแรม มักจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มที่มีคุณภาพ ราคาจำหน่ายสูง

๒) ภัตตาคาร หมายถึง ร้านอาหารที่มีขนาดใหญ่ ๒ คูหาขึ้นไป ที่รับประทานอยู่ภายในอาคาร พนักงานแต่งกายมีเครื่องแบบหรือที่เรียกว่าแบบฟอร์ม จำหน่ายอาหารที่มีความหรูหรา โอโถง

๓) สวนอาหาร หมายถึง ร้านอาหารที่มีขนาดใหญ่ที่รับประทานอาหารส่วนใหญ่อยู่นอกอาคารบรรยากาศเป็นแบบธรรมชาติ พนักงานแต่งกายมีเครื่องแบบหรือที่เรียกว่าแบบฟอร์ม

๔) ร้านอาหาร หมายถึง ร้านอาหารที่มีขนาดเล็ก ๑ - ๒ คูหา ที่รับประทานอาหารส่วนใหญ่อยู่ภายในอาคาร โดยกระทรวงพาณิชย์ แบ่งประเภทร้านอาหารออกเป็น ๔ แบบ โดยจำแนกตามการออกแบบและตกแต่งเป็นหลัก ได้แก่

๔.๑) ร้านอาหารระดับหรู (Fine Dining) เป็นร้านอาหารที่มีการออกแบบอย่างประณีต สวยงาม ใช้วัสดุและอุปกรณ์ราคาแพง จัดอาหารอย่างหรูและมีบริการระดับ ๕ ดาว

๔.๒) ร้านอาหารระดับกลาง (Casual Dining) เป็นร้านอาหารที่มีการออกแบบตกแต่งแบบพอเหมาะพอควร เน้นบรรยากาศแบบสบาย ๆ ราคาอาหารระดับปานกลาง พนักงานบริการแบบเป็นกันเอง ไม่มีพิธีรีตอง

๔.๓) ร้านอาหารระดับทั่วไป (Fast Dining) เป็นร้านอาหารที่มีการออกแบบอย่างเรียบง่าย สะดวก มีความทันสมัย เน้นบริการอาหารจานด่วน รายการอาหารจำกัดและสามารถหมุนเวียนลูกค้าได้ในปริมาณมาก

๔.๔) ร้านริมบาทวิถี (Kiosk) เป็นร้านที่มีการออกแบบอย่างง่าย ๆ เน้นอาหารจานเดียวที่สามารถปรุงได้ง่ายและรวดเร็ว โดยเป็นธุรกิจขนาดย่อมที่มีเจ้าของร้านเป็นพ่อครัวเอง

๕) ร้านเครื่องดื่ม หมายถึง ร้านที่จำหน่ายเฉพาะเครื่องดื่ม

๖) ร้านขนมหวาน หมายถึง ร้านที่จำหน่ายเฉพาะขนมหวาน อาทิ ขนมเค้ก ไอศกรีม เป็นต้น

๔. ขอบเขตตลาด

จากการพิจารณาตลาดสินค้าและบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจ ที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ พบว่า ตลาดที่เกี่ยวข้อง คือ ตลาดร้านอาหาร

๔.๑ ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้อง (Relevant Product Market)

เมื่อพิจารณาการทดแทนกันด้านอุปสงค์และอุปทาน (Demand and Supply Substitutability) ระหว่างร้านอาหารทั้ง ๖ กลุ่ม ได้แก่ ห้องอาหารในโรงแรม ภัตตาคาร สวนอาหาร ร้านอาหาร ร้านเครื่องดื่ม และร้านขนมหวาน พบว่า ร้านอาหารแต่ละประเภทมีความแตกต่างกัน เนื่องจากการจำหน่ายสินค้าที่มีลักษณะแตกต่างกัน และสถานที่ตั้งและลักษณะร้านมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน ซึ่งสามารถตอบสนองวัตถุประสงค์การบริโภคที่แตกต่างกัน ส่งผลให้ร้านอาหารแต่ละประเภทไม่สามารถทดแทนกันด้านอุปสงค์ได้ ขณะเดียวกันการที่ผู้ประกอบธุรกิจร้านอาหารจะเปลี่ยนไปประกอบธุรกิจระหว่างกันได้โดยไม่ต้องแบกรับภาระต้นทุนหรือความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญนั้นถือเป็นเรื่องยาก เนื่องจากรูปแบบการประกอบธุรกิจที่ต่างกัน ทั้งในด้านการออกแบบตกแต่งและสถานที่ตั้ง ส่งผลให้ร้านอาหารแต่ละประเภทไม่สามารถทดแทนกันด้านอุปทานได้เช่นกัน

๔.๒ ตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง (Relevant Geographic Market)

เมื่อพิจารณาตลาดภูมิศาสตร์เกี่ยวเนื่องของธุรกิจร้านอาหารระหว่างผู้กระทำการรวมธุรกิจ พบว่า มีพื้นที่ในการประกอบธุรกิจร้านอาหารที่ทับซ้อนกัน คือ พื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ทั้งนี้ เพื่อให้เหมาะสมกับการประเมินผลกระทบต่อการแข่งขันภายหลังการรวมธุรกิจในครั้งนี้ ดังนั้น การพิจารณาขอบเขตตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้องควรพิจารณาในระดับประเทศไทย

จากการพิจารณาความสามารถในการทดแทนด้านอุปสงค์และอุปทาน จึงเห็นควรกำหนดขอบเขตตลาด คือ ธุรกิจร้านอาหาร ในระดับประเทศไทย

๕. ส่วนแบ่งตลาด

เพื่อตรวจสอบว่าการรวมธุรกิจครั้งนี้เป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดหรือไม่ โดยจะพิจารณาจากส่วนแบ่งตลาดและยอดเงินขายในปีที่ผ่านมา รวมทั้งพิจารณาอัตราการกระจุกตัวของผู้ประกอบธุรกิจ ๓ รายแรก (CR3) ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด กำหนดว่า (๑) ผู้ประกอบธุรกิจรายใดรายหนึ่ง ในตลาดสินค้าใดสินค้าหนึ่ง หรือบริการใดบริการหนึ่งที่มีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมาตั้งแต่ร้อยละห้าสิบขึ้นไป และมียอดเงินขายในปีที่ผ่านมาตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป หรือ (๒) ผู้ประกอบธุรกิจสามรายแรก ในตลาดสินค้าใดสินค้าหนึ่ง หรือบริการใดบริการหนึ่งที่มีส่วนแบ่งตลาด

ในปีที่ผ่านมา...

ในปีที่ผ่านมา รวมทั้งตั้งแต่ร้อยละห้าขึ้นไป โดยความในวรรคหนึ่ง (๒) มิให้ใช้บังคับกับผู้ประกอบธุรกิจรายใด รายหนึ่งที่มียอดเงินขายในปีที่ผ่านมาต่ำกว่าหนึ่งพันล้านบาท หรือมีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมาต่ำกว่าร้อยละสิบ

เมื่อพิจารณาส่วนแบ่งตลาดของธุรกิจร้านอาหาร ในประเทศไทย ในปี ๒๕๖๔ พบว่า บริษัท ช. มีส่วนแบ่งตลาดอยู่ที่ร้อยละ x.xx โดยผู้ประกอบธุรกิจดังกล่าวมิได้เป็นผู้ประกอบธุรกิจที่มีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมาตั้งแต่ร้อยละห้าขึ้นไป และมีได้เป็นผู้ประกอบธุรกิจ ๓ รายแรกในตลาดที่มีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมา รวมทั้งตั้งแต่ร้อยละห้าขึ้นไป จึงไม่เข้าหลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ซึ่งภายหลังการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ช. และบริษัท ด. ทำให้บริษัท ช. มีส่วนแบ่งตลาดเพิ่มขึ้นร้อยละ x.xx และมีได้เป็นผู้ประกอบธุรกิจ ๓ รายแรกในตลาดที่มีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมา รวมทั้งตั้งแต่ร้อยละห้าขึ้นไป จึงไม่เข้าหลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ตามประกาศฯ

จากการพิจารณาส่วนแบ่งตลาดในปี ๒๕๖๔ สามารถสรุปได้ว่า ก่อนการรวมธุรกิจบริษัท ช. และบริษัท ด. มิได้เป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด เนื่องจากมีส่วนแบ่งตลาดไม่ถึงร้อยละห้าสิบ และมีได้เป็นผู้ประกอบธุรกิจ ๓ รายแรกในตลาดที่มีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมา รวมทั้งตั้งแต่ร้อยละห้าขึ้นไป นอกจากนี้ ภายหลังการรวมธุรกิจของบริษัท เช่นทรัล เรสตอรองส์ กรุ๊ป จำกัด (ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ) มีส่วนแบ่งตลาดเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย แต่ไม่เกินกว่าร้อยละห้าสิบ และมีได้เป็นผู้ประกอบธุรกิจ ๓ รายแรกในตลาดที่มีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมา รวมทั้งตั้งแต่ร้อยละห้าขึ้นไป จึงไม่เป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ดังนั้น การรวมธุรกิจครั้งนี้จึงไม่เป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด

ข้อกฎหมาย

พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้ “ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รวมธุรกิจ” ประกอบประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๓ กำหนดว่า “การรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง หมายความว่า การรวมธุรกิจที่ยอดเงินขายของผู้ประกอบธุรกิจรายใดรายหนึ่งหรือของผู้ประกอบธุรกิจที่จะรวมธุรกิจในตลาดใดตลาดหนึ่งรวมกันตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป และไม่ก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด”

ประเด็นวินิจฉัย

การรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ช. และบริษัท ด. ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คำวินิจฉัย

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าได้พิจารณาการรวมธุรกิจเห็นว่าบริษัท ช. เข้าซื้อหุ้นสัดส่วนร้อยละ xx.xx ในบริษัท ด. ซึ่งเป็นการเข้าซื้อหรือได้มาซึ่งหุ้นที่มีสิทธิออกเสียง ณ สิ้นวันใดวันหนึ่ง เพิ่มขึ้นเกินกว่าร้อยละห้าสิบขึ้นไปของจำนวนสิทธิออกเสียงทั้งหมดของผู้ประกอบธุรกิจอื่น ตามข้อ ๔ (๒) ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาการเข้าซื้อสินทรัพย์หรือหุ้นเพื่อควบคุมนโยบายการบริหารธุรกิจ การอำนวยการ หรือการจัดการที่เป็นการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงมีลักษณะเป็นการรวมธุรกิจ ตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาต่อมาว่า ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจในกรณีนี้ คือ ตลาดร้านอาหาร ในประเทศไทย พบว่า ทั้งก่อนและหลังการรวมธุรกิจ ไม่มีผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดในตลาดดังกล่าว เนื่องจากไม่มีผู้ประกอบธุรกิจรายใดที่มีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมาเกินกว่าร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป ตามข้อ ๓ (๑) ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด และไม่มีผู้ประกอบธุรกิจสามารถรายแรกที่มีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมารวมกันเกินกว่าร้อยละ ๗๕ ขึ้นไป ในตลาดใดตลาดหนึ่ง ตามข้อ ๓ (๒) ของประกาศดังกล่าว ต่อมาเมื่อพิจารณายอดขายในในตลาดที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจ พบว่า ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจในตลาดร้านอาหารมียอดขายเกินกว่าหนึ่งพันล้านบาท จึงถือว่าการรวมธุรกิจดังกล่าวเป็น “การรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง” ตามความในข้อ ๓ ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑

เมื่อการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ช. และบริษัท ด. เป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง จึงเข้าองค์ประกอบที่จะต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รวมธุรกิจ ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ทั้งนี้ บริษัท ช. และบริษัท ด. ซึ่งทำการรวมธุรกิจเมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ได้แจ้งผลการรวมธุรกิจเมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ถือเป็นการแจ้งผลการรวมธุรกิจภายในระยะเวลาที่กำหนด ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

มติคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ามีมติเป็นเอกฉันท์รับทราบการแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ช. และบริษัท ด. ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๕